

STSJ de Galícia de 27 de maig de 2020, recurs 4111/2019

Accident de treball: mort durant un curs de formació (accés al text de la sentència)

Un **bomber** estava realitzant **proves de formació relacionades amb el seu lloc de treball** en les instal·lacions de l'*Acadèmia Galega de Seguridade Pública* quan **va patir un desmai**, va entrar en parada cardiorespiratòria i **va morir** posteriorment.

El TSJ interpreta que es tracta d'un accident de treball, basant-se en els següents arguments:

- **La causa d'un accident de treball pot ser directa o immediata**, "per conseqüència del treball", és a dir, quan la lesió té el treball com a causa única o concurrent, **o indirecta o mediata**, "amb ocasió", de manera que sense el concurs del treball la lesió no s'hagués produït o no hagués tingut la gravetat que presenta l'accident; supòsit aquest en el qual intervenen agents o factors humans o naturals, que no són aliens al treball, però tampoc inherents a la seva realització i el treball és decisiu per una raó purament circumstancial o indirecta ("amb ocasió"); expressió que elimina la hipòtesi d'una causalitat rígida i flexibilitza la relació fins al punt d'admetre tant les relacions directes com les indirectes, proporcionant a l'accident de treball una gran força expansiva, per això únicament hi queda exclosa del caràcter laboral la denominada "ocasionalitat pura".
- En aquest cas, **l'exercici realitzat pel treballador** -descens en ràpel-, que normalment s'efectua en superfícies verticals i irregulars, **no està exempt de risc i sí necessitat d'oportú ús de força i d'habilitat, al mateix temps que precisa del coneixement adequat d'aquesta tècnica**. I en la pràctica efectiva d'aquesta prova -que no en temps de descans- es va produir l'esdeveniment danyós, de manera que, qualsevol que sigui la denominació d'aquella ("formació", "capacitació" ...), el cert és que presenta una relació directa i immediata amb l'activitat habitual de bomber.
- En aquest context i **malgrat la tasca realitzada no és exigible per prestar serveis en el cos de bombers, sí que és idònia per aconseguir una millora professional del treballador**. Per tant, l'esdeveniment danyós no tindria lloc sense l'existència del propi treball i la qualificació del qual resulta afavorida per la presumpció de laboralitat, com a no desvirtuada per suficient prova en contra, ja que l'article 156.3 de la LGSS abasta les lesions, entre les quals cal incloure en termes generals les malalties d'irrupció sobtada en el temps/lloc de treball, mentre que les que s'evidencien en un altre moment exigeixen la prova demostrativa del nexa causal directe i inequívoc entre el mal sobrevingut i l'execució del treball.
- Certament la defunció es va produir en un centre oficial, és a dir, fora de les instal·lacions de l'empresa, però també és veritat que aquesta, per a l'execució dels exercicis o proves, va permetre utilitzar els seus propis EPIS, sense descompte salarial i sense obligació de recuperar el temps invertit en les esmentades tasques. **Aquesta manera de procedir, que afavoreix la preparació professional del treballador mort, no resulta aliena als interessos empresarials, i alhora fa intrascendent que el succés luctuós es produís en el dia lliure del causant, perquè aquest havia acudit per decisió de l'empresa, de manera que no s'altera la relació de dependència treballador-empresa, ni tampoc la disposició del temps** ni l'actuació del causant enerva la connexió d'ocasionalitat

rellevant, perquè l'origen del succés danyós va obeir a circumstàncies personals causalment connectades al treball i l'activitat que el va provocar comptava amb l'oportú consentiment de l'empresa, també des del punt de vista locatiu.